

Теме: ∞Проекат „ЗАСТУПАЈМО ПРИРОДУ“ ∞„Здравље у тегли“∞ШКОЛСКИ ПРОЈЕКАТ „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“∞Јесењи карневал ∞Спорт - Каратиста у души

CIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека
Србије, Београд

373.3/4(497.11)

Годишње

ISSN 2217 - 8759 = Школски лист ОШ „Борислав Пекић”

Издавач:

ОШ „Борислав Пекић”

Данила Лекића Шпанца бр. 27

Нови Београд

e-mail: director@skola-
pekic.edu.rs

Директор: Горан Шупљеглав

Ликовни рад :

Вук Михајловић 5-4

Главни и одговорни уредник и технички уредник електронског
часописа: Дијана Божић помоћник уредника: Сташа Патић 7-4

Насловна страна: ликовни рад: Школска рођенданска торта - Владимир Максовић 8-4

Пројекат „ЗАСТУПАЈМО ПРИРОДУ“

Пројекат „Заступајмо природу“ реализују у сарадњи са основним школама са територије града Београда, *Центар за одрживи развој и безбедност саобраћаја* и *Секретаријат за заштиту животне средине*.

Овај пројекат има за циљ подизање свести и знања у области екологије и одрживог развоја младих и њихових наставника из основних школа са територије града Београда, као и њихово обучавање и подстицање на реализацију кампања јавног заступања општих интереса из области екологије и заштите животне средине. Реализацијом кампања, осим оснаживања, остварено је и акционо повезивање школа у области екологије и заштите животне средине.

Пројектом ће бити постигнути следећи **циљеви**:

- Оснажити и акционо повезати основне школе
- Идентификовати концепт јавног заступања и његову улогу у доприносу промена јавних политика у области екологије
- Упознати и разумети динамику кључних корака кампање јавног заступања
- Дефинисати одговорности и задатке за рад на имплементацији знања и вештина стечених на семинару са циљем израде плана кампање ЈЗ који ће се дорађивати и финализовати током менторисања и онлајн комуникације.
- Реализовати школске кампање и укључити што више локалних актера

Представљени су циљеви и договорена култура рада током онлајн комуникације у циљу обуке и договора око наредних корака, а потом је уследило пригодно, појединачно представљање учесника. Представљање је ишло у неколико корака:

- најпре својим именом и школом из које се долази,
- потом поруком упућивања личних емоција и виђења значаја природе планети Земљи

Обука се састоји из следећих елемената:

- Увод у тему и у сврху промишљања о концепту проблема и промене која се жели пројектом реализовати;
- одабир оквирне теме и њено формулисање у складу са потребама дефинисања проблема јавног заступања.
- Представљање теме;
- стратегија формулисања СМАРТ корака и циљева;
- „КАРТЕ МОЋИ“

Током обуке, школски тимови добијају подршку о имплементацији пројектних активности у сам садржај васпитно-образовног рада који је окосница делатности школа, а тако да сам пројекат могу да подрже и укључе у надоградњу и усавршавање квалитета пројектне наставе засноване на исходима и унапређењу компетенција ученика.

Главни носиоци активности овог пројекта је Тим наше школе који се састоји од следећих чланова: Маја Веселиновић, Сташа Патић и Марија Бугариновић, ученице 7-4, заједно са предметним наставником биологије Анетом Томић. Током обуке, након краће консултације, установљено је да је један од тренутних актуелних проблема у школи недовољан број канти за отпатке како унутар школе, тако и у школском дворишту.

Одлучено је да покренемо решавање тог проблема кроз активности овог пројекта. За почетак осмишљен је мото који гласи:

„Да нам школа буде чиста и да се све блиста!“

Канта пуна смећа

(На школском одмору расправљала су се два другара.)

Лица: Мића и Страле

МИЋА: Да ли је битно да ли је у канти или поред ње?

СТРАЛЕ: Да, битно је!

МИЋА: Где год да је, теткице ће га покупити.

СТРАЛЕ: А што би се оне бавиле смећем који није у канти, да ли је то њихов посао?

МИЋА: ... Пааа, није...

СТРАЛЕ: Е онда га лепо убац и следећи пут кад угледаш неког ко тако немарно баца поред, скрени му пажњу.

МИЋА: (посрамљено одлази)

СТРАЛЕ: У, што ми је драго када је школа чиста и све се блиста!!

ОШ „Борислав Пекић“, Нови Београд

**„Да нам школа буде
чиста и да се све
блиста!“**

Позивамо вас да нам се
прикључите и помогнете у
остваривању нашег циља, како би
смо решили дугогодишњи проблем
са комуналном хигијеном наше
школе.

Покажимо свима како се развија
еколошка свест и да смо сви ми
само тренутни становници наше
планете, а не њени власници.

ШКОЛСКИ ПРОЈЕКАТ „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“

тема октобарских активности „ЗДРАВЉЕ У ТЕГЛИ“

У оквиру овогодишњег школског пројекта међупредметне компетенције и предузетништва „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“, у октобру месецу промовисали смо значај и важност зимнице за људско здравље. Ученици седмог и осмог разреда одржали су једанаест пригодних презентација са занимљивим темама у следећим одељењима:

II-1 „Прича о туршији“ (Патић Сташа и Ђенадић Тијана VII-4),

II-4 „Шта је то плаво, а љубичасто је?“ (Петровић Јулијана и Вуковић Елена VIII-4)

II-5 „Слатка зимница“ (Мићић Нађа и Кнежевић Селена VII-4),

II-6 „Прича о црвеном благу“ (Ђурић Андреа и Голубовић Катарина VII-4), III-2 „Јесење богатство витамина“ (Голубић Милица и Митровић Милена VIII-4),

III-6 „Његово височанство лук“ (Матић Павле и Живковић Андреј VIII-4),

IV-4 „Од А до Ш о купусу“ (Павићевић Вук и Шишевић Ђорђе VII-4),

V-2 „Животиње и зимница“ (Сејдија Адмир и Танацковић Лука VIII-4)

V-4 „Јесењи мириси и укуси“ (Мићановић Вања и Веселиновић Маша VIII-4),

VI-4 „Зимница“ (Михаиловић Наталија, Мозгова Надежда и Манојловић Теодора VII-2) и

VI-6 „Српски повртни кавијар“ (Врањковић Лазар и Ђуричић Василије VII-4).

Ученици млађих разреда заједно са својим учитељима, као и поједини ученици старијих разреда са својим предметним наставницима припремали су: украсне тегле, етикете за тегле, рецепте за зимницу, ликовне радове и сл.

Посебно су се истакла следећа одељења: II-1 учитељица Ђуја Раденовић, II-2 учитељица Весна Петричевић, II-3 учитељица Споменка Лукић, II-4 учитељи Душко Грујичић и Тамара Миловановић, II-5 учитељице Весна Миликић и Нина Бришевић, II-6 учитељице Светлана Милутиновић и Љубица Михајловић, III-2 учитељица Доротеја Борозановић, III-5 учитељица Јелена Николић,

III-6 учитељица Тамара Тодорчев, IV-1 учитељица Драгана Цекић, IV-3 учитељица Жаклина Милошевић, IV-4 учитељица Мирјана Степановић, IV-5 учитељица Мирјана Затезало, V-1,3,5

VI-1 VII-5 предметни наставници технике и технологије Боја Стефановић и Јелена Новаковић,

VI-3 VII-5 VIII-1,2,3,4,5 предметни наставник хемије Јадранка Медан и V-4,6 VI-4,6 VIII-4 предметни наставник биологије Анета Томић.

Као завршница октобарских активности сви ти украсни предмети су били изложени на продајној изложби која је организована 28.10.2021. у периоду од 9:30 до 16:00 часова у школском дворишту, поштујући све епидемиолошке мере. Посебно залагање на продајној изложби су имали следећа одељења: V-1; VII-3; VI-4,6 и VIII-4. Прикупљена средства ће бити намењена за потребе школе у оквиру екологије и заштите животне средине школског простора.

Тим за међупредметну компетенцију и предузетништво

ШКОЛСКИ ПРОЈЕКАТ „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“

тема новембарских активности „ЈЕСЕН У НАМА ЦАРУЈЕ“

У оквиру овогодишњег школског пројекта међупредметне компетенције и предузетништва „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“ и у новембру месецу смо наставили са пригодним активностима. Упознавали смо се како јесен као годишње доба утиче на људско здравље и које се све промене дешавају у људском организму као последица доласка новог годишњег доба. Ученици седмог и осмог разреда су одржали млађим разредима неколико пригодних презентација са занимљивим темама, а психолог школе Милијана Лазовић је у два наврата одржала предавање ученицима од 3. до 6. разреда.

Ученици млађих разреда заједно са својим учитељима, као и поједини ученици старијих разреда са својим предметним наставницима припремали су ликовне радове, како би и овога пута организовали продајну изложбу.

Као завршница новембарских активности ликовни радови су били изложени на продајној изложби која је организована 1, 2, и 3. децембра 2021.г. у главном холу школе у периоду од 10 ч до 16 ч поштујући све епидемиолошке мере. Посебно залагање на продајној изложби су имала следећа одељења: VI-4, VIII-1,3. Прикупљена средства ће бити намењена за потребе школе у оквиру екологије и заштите животне средине школског простора.

Тим за међупредметну компетенцију и предузетништво

ШКОЛСКИ ПРОЈЕКАТ „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“

тема децембарских активности „ЗИМА, ЗИМА, Е ПА ШТА!“

У оквиру овогодишњег школског пројекта међупредметне компетенције и предузетништва „ЗАУЗМИ СТАВ, БУДИ ЗДРАВ!“ и у децембру месецу смо промовисали значај људског здравља. Овога пута смо хтели да докажемо, а и покажемо да без обзира што је наступила зима и хладније време и те како су веома важне људске физичке активности. Тим поводом организована су два јавна часа у физкултурној сали од стране предметног наставника физичког васпитања Милоша Минића, а помагале су ученице 7-3 разреда Николија Маринковић и Наталија Митровић. На часовима ученици од 3. до 6. разреда су имали прилику да се упознају са разним играма и вежбама које се могу изводити у затвореном простору због немогућности боравка у спољашњим условима. Коришћени су пригодни реквизити, а ученицима је било јако забавно, весело и задовољни су отишли са часа.

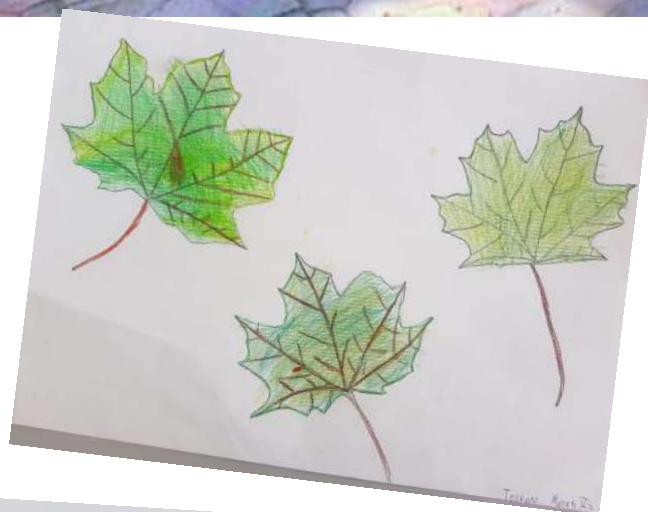
Тим за међупредметну компетенцију и предузетништво

Карневал

1. У организацији „Пријатељи деце” - Нови Београд
Општинско такмичење ученика- литерарни конкурс online„Право да вам кажем”, ученица
2. **Дивна Трзин је освојила 2. место .**

Право да вам кажем

Право је нешто са чиме се рађамо. Без обзира на пол, на вероисповест, без обзира на националност или боју коже. На несрећу, људи о томе не размишљају довољно.

Тек седамдесетих-осамдесетих година 19. века укинута је ропство на Куби и Јамајци. Богати земљопоседници имали су своје плантаже шећерне трске, на којима су робови радили дан и ноћ. Сличне примере наћи ћемо и у данашњици. Сиромашни кинески радници у фабрици тешко раде, готово читав дан на производњи скупе робе, за коју ће бити мало плаћени. Овде се поставља питање, да ли је ропство стварно укинута или је све то само формално? Непрестана куповина не говори ништа о нашем имовинском стању, које људи воле да нагласе као богатство, већ о нивоу нашег морала, који је, нажалост, у последње време широм света све нижи.

Питам се понекад... Да ли нам је заиста потребно толико ствари? Да ли сталном куповином и потрошњом загађујемо природу у којој живимо? Да ли радници широм света имају могућност да прехране породицу од свог рада и да ли ми довољно мислимо о њима?

Волела бих да знам да свако на свету има новца за корицу хлеба. Волела бих да знам да свако на свету устаје и леже задовољан собом и својим животом. Волела бих да живим у свету у коме су сви једнаки. Волела бих да једног дана можемо да кажемо – право је нешто са чиме се баш сви рађамо и за право више не морамо да се боримо.

Свако дете је једнако важно

свако дете је једнако важно

Свако дете је једнако важно:

Да ли је црно или је бело,
Да ли је гладно или је јело,
Да ли је срећно ил' можда
тужно,
Сањало лепо ил' нешто ружно.

Свако дете је једнако важно.
Неко је мало, а неко веће,
Неко је трње, а неко цвеће,
Неко би само да се хвали,
А неко поваздан да се жали.

Свако дете је једнако важно!
Овome свету, овој планети,
Овом сунцу, оној комети,
Овом небу што нема краја,
Овим звездама до бескраја.

Зато је важно остати дете,
И безбрижно расти – чуј нас, свете!
Осмех је наш ко' бисер прави,
Ко' цветала ружа у зеленој трави.

Андреј Васиљевић 7-4

Награђене песме

XIX Међународни фестивал поезије деце песника *Издаци* у
организацији ОШ *Јован Стерија Поповић*

Милош Ђурђевић је освојио **СПЕЦИЈАЛНУ НАГРАДУ** за песму

Песма о школи

Основна школа „Борислав Пекић“,
За незнање она је лекић,
Велика деца и деца мала,
Та школа ђацима срећу је дала.

Дружење, срећа, игра и радост,
Та школа свима улепша младост,
Понека туга и дечја чарка,
Та школа свима друга је мајка.

Зовем се Милош, разред сам трећи,
Нешто вам искрено сад морам рећи:
Лепша је била раније школа,
Сада је дружење мање за пола.

Јаковљевић, Ђокић, Марковић и ја,
Четири друга из разреда,
Добри смо ђаци, много смо фини,
Док нас не кажу учитељици Жаклини.

Милош Ђурђевић 4-3

Атеље и срећа

Суза на смежурану шаку капну,
а старац сувим прстима по прозорском окну тапну.
Устао је из фотеље
и отишао у атеље.

Сликао је слике тужне,
али то му није помогло да обрише мисли ружне.
Неколико тих последњих дана
свађао се са свима са свих страна.

Увек исто.

Пуно плаче,
а затим слуша исто тако несрећно маче.
Чита десетерце
и черупа златно перце.

Нешто га прену из размишљања.

Кроз просторију прође куцање,
а са друге стране врата зачу се муцање.
Човек помисли да је то комшија дошао да га куди
што га мјаук из дремке буди.

Али кад врата отвори
једва је успео уста да затвори.
Пред очима му је била цела породица,
од најстаријег старца па до јаслица.

И тада се сети који је то дан,
данас је његов рођендан!
Јако загрли свога брата,
задовољан што је срећа поново закуцала на његова врата.

А што се тиче мачке,
ни за њу више није било наопачке.

Дека је напоји,
а потом и усвоји!

Дивна Трзин 4-3

Сара Ристић 5-4

Вук Михајловић 5-4

Освојено 1. место на међународном конкурс *Изданци*

На општинском такмичењу ученика- литерарном online конкурсy
Бачки песнички сусрети у организацији *Пријатеља деце -Нови*
Београд 2021. године, ученица **Дивна Трзин** освојила је 2. место за
песму

НА КРИЛИМА СЛОБОДЕ

Дан се још купао у првим зрацима сунца,
а отац устаде и поче да бунца.
Кроз прозор промоли врат,
а уто се зачу коњских копита бат.

То је његова ћерка поново
галопирала кроз шуму.

Она мирно сјаше и ћути,
а кад она не говори то на добро не слути.
Девојчица отвори прозоре
и сачека до зоре.

Она мирно сјаше и ћути,
а кад она не говори то на добро не слути.
Девојчица отвори прозоре
и сачека до зоре.

Испод њене собе је и једна бреза,
низ коју се лагано спусти
и канапе одреза
- да на слободу свог коња пусти.

Дивна Трзин 4-3

У организацији *Пријатељи деце* - Нови Београд
Општинско такмичење ученика- литерарни конкурс online
У част Драгану Лукићу- Лукићев лист, ученица **Ленка**
Сакан је освојила 3.место за песму

МАЧАК МИРКО И ЈЕДАН МИШ

Мачак Мирко,
Подигнутога брка
само мјаука.

Једне ноћи каже Мирко
Да ће га ноћас ухватити,
А миш ће се напатити.

Цели дан и ноћ
Лови једног миша,
И када пада киша.

Миш чуо Мирка и каже:
„Боље ми је да му ставим замку једну,
Него да упаднем у беду!”

Хвалиса се миш:
„Мене нико не може ухватити!”
Али он то не може схватити .

Сретну се Мирко и миш,
Миш крену бежати,
А Мирко га успе шчепати.

Ленка Сакан 4-3

Долазак Пролећа

У кочији зеленој,
у хаљини цветној,
Пролеће је стигло
И на ноге све дигло.

Сав осунчан,
скочио ђурђевак ран
и повио се око Пролећа,
блистав и радостан.

Долетеле неке ласте fine,
прелетеле брда и долине,
па донеле Пролећу поклоне.

И љутић сад је срећан,
што је оваквим призором
на рођењу дочека.

Дрво је старо
проткала радост,
па се повратило
у зелену младост.

А један је меда,
ком је досадио сан,
повикао гласно:
„Пролеће добар дан!”

Василије

Недељковић 4-3

ученик **Василије Недељковић** похваљен је за песму *Долазак пролећа* на литерарном online конкурс

У част Драгану Лукићу - Лукићев лист

Нермина Ајети 5-2

МЕДАЉОН

Свежина новембарског јутра спуштала је своје магличасте прсте до скромне колибе на крају села, из које се ширила беличаста светлост, стварајући варљив и тренутан осећај унутрашње топлоте, док је, у ствари, било ледено као у каквој пећини.

Мајка је већ одавно устала да би припремила оскудан доручак за своје четворо деце, како би могли макар нешто да ставе у уста пре него што крену у поље. Њихови животи били су потпуно једнолични. Откако им је отац, глава породице, преминуо, почели су да личе на гробље покопаних нада за икакву бољу будућност.

Те вечери, најстарија ћерка уснила је веома чудан сан. Једна прилика се уз шкрипу врата ушуњала у собу и пришла њеном кревету. Девојчица кроз џунглу од замршених трепавица није видела скоро ништа, осим фигуре ситне жене која јој говори неповезане реченице. Наредног јутра сећала се само једне ствари: „Погледај у медаљон“. Медаљон је био дебели златни ланац са овалним, већ помало улубљеним прозорчетом које се могло отворити. У њему је била мала, лепа очева слика у бакрорезу. Кад га је власница отворила, уз благ и нежан поглед очевих очију, осетио се јак мирис времена. Одмах је приметила да се у горњем десном углу крије комад пожутеле хартије. Био је то само комадић папира, али како га је девојчица разматвала, бивао је све већи. Била је то мапа! На мапи се јасно оцртавала њихова кућа, а онда, на сасвим другом крају папира, била је једна мала сива звезда, вероватно сврха постојања мапе - шта год да је то, девојчица је чврсто одлучила да ће га наћи.

Био је још мрак када се искрала. Узела је малу петролејку и огртач, и упрегла коња. Возили су се кроз мирис бора све до јутра, када су преморени легли у хлад у котлини испод планине на којој се већ назирао први снег. Путовали су још три дана и три ноћи, и увек би се нашао неки великодушни гостионичар који је девојчици давао собу, а коња одводио у шталу. Након три дана неуморног путовања, коначно су стигли на одредиште. То је била ливадица, ушушкана међу огромним црним стенама и чврстим, старим врбама. Звезда представљена на мапи означавала је кристално-плаво језеро у средини. Убрзо је крај њега угледала стару шкрињу са месинганом ручком са стране. Девојчица је пожурила да је отвори. Из ње је изронило право благо: златници, драгуљи, одећа и залиха хране за најмање десет година! Укратко, све оно што је изгледало као да не може стати у шкрињу, а стало је. Живот јој се из корена променио. Била је богата! И заиста, чим се вратила у своју колибу, надокнадила је најмилијима године бола и туге. Међутим, никад није заборавила свој пређашњи живот и увек је помагала онима који су имали мање од ње.

Када је много година касније једне вечери поново отворила медаљон, учинило јој се да јој је отац, вероватно због преламања светлости у бакрорезу, намигнуо. Само на тренутак.

Зимница

Кад топло лето прође
и кад јесен дође,
нема да се дрема
јер зимница се спрема!

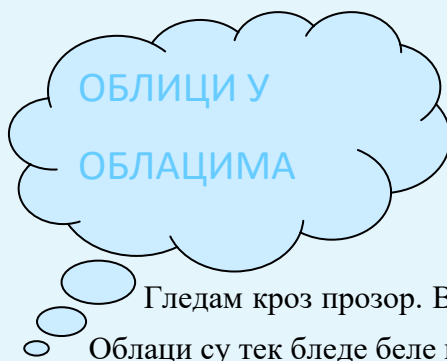
Тад ајвар се кува,
у шпајзу се чува,
да се слатко једе
и залихе не штеде.

Сад се смокве беру,
кувају у шећеру,
прави се слатко
и све иде глатко.

Ко неће да ради,
неће да се слади!
Јер кад неко дрема
док зимница се спрема,
где је ту дилема?
За тог зимнице нема.

Лав Деспотовић 5/3

Гледам кроз прозор. Ведро је. Небо блиста плавим сјајем. Сунце је ту негде, иза ћошка.

Облаци су тек бледе беле мрље на овом скоро једнобојном небу.

Гледам кроз прозор. Облаци постају већи, скупљају се и граде велике блиставе призоре налик паперјастом мору.

Море постаје океан. Таласи се дижу. Жарком сунцу прети бродолом. Океан сиви расте, а светлост се гуши у тој тек започетој бури.

Бура почиње да дивља. Некада меке и споре, сада хладне и брзе морске струје прете уништењем. Мала златна сфера сада тоне у сиве дубине.

Облаци су сада безоблична маса, од које се каткад одвоји покоји грумен. Услед снажних ветрова брзо се мењају и показују своју разноликост и необичност. Паве се да су бумбари, ципеле, носеви, корпе и пампури, праве се, све док могу. Ветар је исувише јак, брз и оштар. Недуго након што су се одвојили од велике безобличне масе и постали засебна целина, окусили трачак слободе, дочекала их је страшна судбина.

Да ли је вредно тога? Па, пре или касније сви ћемо испарити и остати заборављени. Али међава живота доћи ће и проћи. Блештави зраци слободе пробиће се кроз тесну тмурну масу, обасјати последње тренутке тек неколицини облачака. Најдубље завучени део овог узбурканог мора остаће да се дави у кавезу сувопарне сигурности. Али и он ће се, додуше последњи, напослетку распршити у неизбежни заборав, и изаћи из борбе са немилосрдном струјом као тешки губитник, насупрот ведрим облачцима који су окусили сјај слободе.

Вук Велемир 8-2

Дечија мисао

Деца гледају на свет много другачије од осталих. Оно што свако дете чини посебним је његова машта. Често чујем од својих родитеља да сам јако маштовит и схватам да су за одрасле моја размишљања нешто посебно и нешто што је особина само нас деце.

„Пази на своју мисао јер мисао постаје реч, пази на своју реч јер реч постаје дело, пази на своје дело јер дело постаје судбина“. Ово сам чуо од моје наставнице и оставило је велики утисак на мене. Почео сам да размишљам и да записујем о чему ја то стално мислим. Најчешће замишљам како ћу постати најбољи фудбалер, и играм на стадиону „Камп ноу“ у Барселони, публика узвикује моје име док дајем свој трећи гол, а мој тим побеђује. У мојим мислима дајем више голова него мој фудбалски идол Роналдо. Тако путујем по целом свету и играм утакмице заједно са својим тимом. Упознајем нове земље, народе и њихове културе. А онда одлетим у свет науке, и размишљам о возу који лебди изнад магнетних шина.

Покушавам да исконструишем тако брз електрични воз који би допринео смањењу загађења. Он би био толико брз да би могао да пробије звучни зид. А та брзина је ништа у поређењу са брзином светлости. Има ли нешто што достиже брзину светлости? Зачас бих стизао у Лондон, Париз, Рим. Воз би се производио у најмодернијој фабрици у Београду. Можда ова идеја звучи сулудо, али верујем да се може остварити. Затим тако стигнем до свемира. То ми је тек омиљена тема за мозгање. Почео сам да читам књигу о свемиру „Џорџова свемирска потрага за благом“ и већ сам смислио неколико завршетака. И наравно, у сваком дечак стигне до свемира. А кад из свемира погледам нашу планету, растужи ме то што је све мање шума, а све више загађења. Зато бих волео да урадим нешто добро за планету Земљу. Направио бих зелену оазу где људи више брину о природи и животињама и сви живе заједно и срећно.

И све ово изгледа само као моја маштарија. Али шта ако је моја наставница у праву? Можда се све ово и деси. Ја мислим да се мисао не може нацртати или потпуно исказати већ сви треба да маштамо и правимо планове за будућност.

Лука Ајдацић 5-6

Минђуша Типуша

Минђуша Типуша, снажна и јака
 Са њом одеш чак до Марса,
 са Марса на Јупитер, па на Земљу,
 са Типушом увек си на небу.
 Проучаваш звезде, географију учиш
 Типуша пада, па је ухватиш.

Улицом ходаш, са звездом у руци,
 а Типуша на увету снажно ћути.
 Сваки задатак она увек реши,
 чак и онај најтежи.

Падеже зна све редом,
 броји их од првог до седмог.
 Математику рачуна као муња,
 у скупове попут нинџе одлуња.

Она зна све да игра,
 али атлетика је њена прича.
 Трчи дању, трчи ноћу,
 стално у покрету – све хоћу.

Типушу сва деца воле,
 јер је једна мала слађуша
 наша **супер минђуша**.

Луна Данон 5-6

Песма за њега

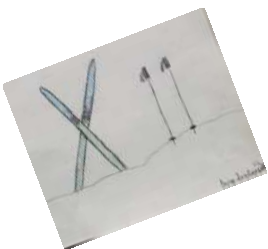
Док се мисли роје,
 а откуцаји срца броје.
 Мали знак пажње моје,
 ово је песма за њега.

Изабраник моје мајке.
 Јунак моје бајке, мој тата!
 Увек насмејаног лица.
 Ја сам његова мезимица.

Моје Сунце у цик зоре,
 љубав велика као море.
 Мој ослонац и мој краљ.
 Наша љубав нема крај!

Ангелина Живковић 5-6

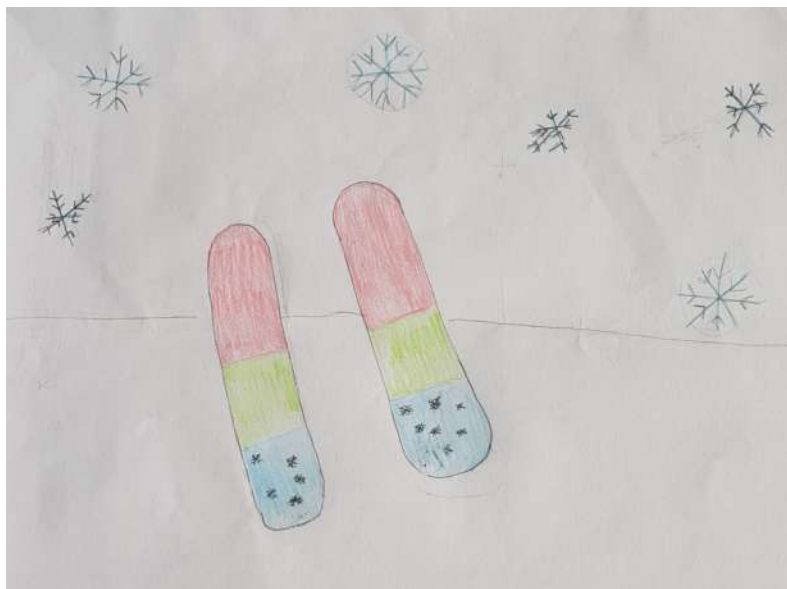
Скије близнакиње

Скије, скије нераздвојни пар,
Оне су сваком скијашу најлепши дар.
Оне воле стрме стазе,
И тако се кроз снег мазе.

Скије ја толико волим,
И увек тату молим
Да на зимовање мене води.
На стази остављају дубок траг,
А у мом срцу осећај драг.

Друже се оне по цео дан,
Да свом скијашу испуне сан.
И тако скијају по цео дан,
И једва чекају да,
Загрљене утону у сан.

Никола Ристић 5-6

Ликовни рад: Мануела Ибраими 8-4

Сликареве боје

Има много боја различитих
како тмурних, тако и веселих.

Уживам док се играм са њима,
Свака своју причу има.

Облаци сиви донесу кишу,
Али ме често инспиришу.

Црвено је мирисно цвеће,
Као и једно срце највеће.

Зеленом бојим високу траву,
А за мамине очи користим плаву.

Моја омиљена боја и твоја може бити,
машту употреби и све ће се уклопити.

Уна Мићовић 5-6

НАМЕРНО И СЛУЧАЈНО

(инспирисано песмицом „Намерно и случајно“ Душка Радовића)

Намерно сам пала, а случајно сам се повредила.
Намерно сам препунила чашу, а случајно сам просула воду.
Намерно сам се поквасила, а случајно сам се разболела.
Намерно није учио, а случајно је добио јединицу.
Намерно сам скакала по кревету, а случајно сам ударила сестру.
Намерно је мазио жирафу, случајно га је ујела за прст.
Намерно сам направио грудву, а случајно сам ударио другарицу у лице.
Намерно је променио време на сату, а мама је случајно закаснила на посао.
Намерно је шутнуо друга, а случајно га је повредио.
Намерно се свађао, а случајно је кажњен.
Намерно се попео на дрво, а случајно је пао и сломио руку.
Намерно је Кристофер Колумбо пловио морем, а случајно је пронашао Америку.
Намерно птица лети изнад мене, а случајно ме је покакила.
Намерно је веверица узела лешник, а случајно га је испустила.
Намерно је гурнуо перницу, а случајно просуо бојице.
Намерно је скочио, а случајно пао.
Намерно је гурнуо друга, случајно је упао у рупу пуну снега.
Намерно је стиснуо мачку, а случајно га је огребала.
Није криво намерно, криво је случајно!

Одељење 3-1

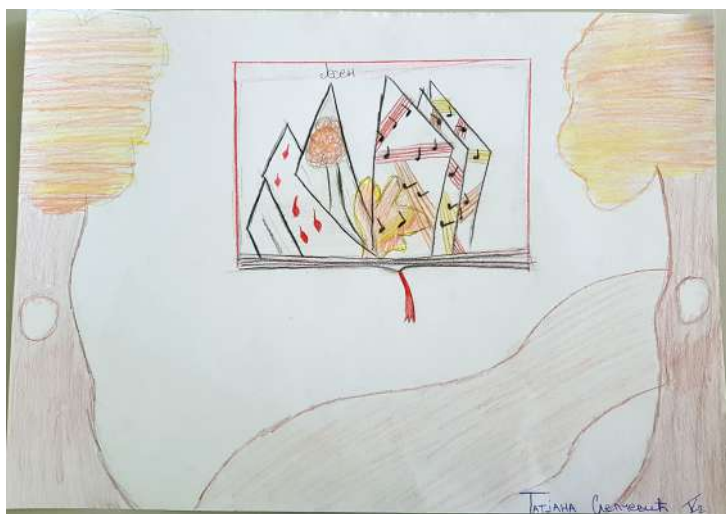
Мала школска галерија

Лав Деспотовић 5-3

Маша Ненезић 8-5

Стефан Тамићић 8-5

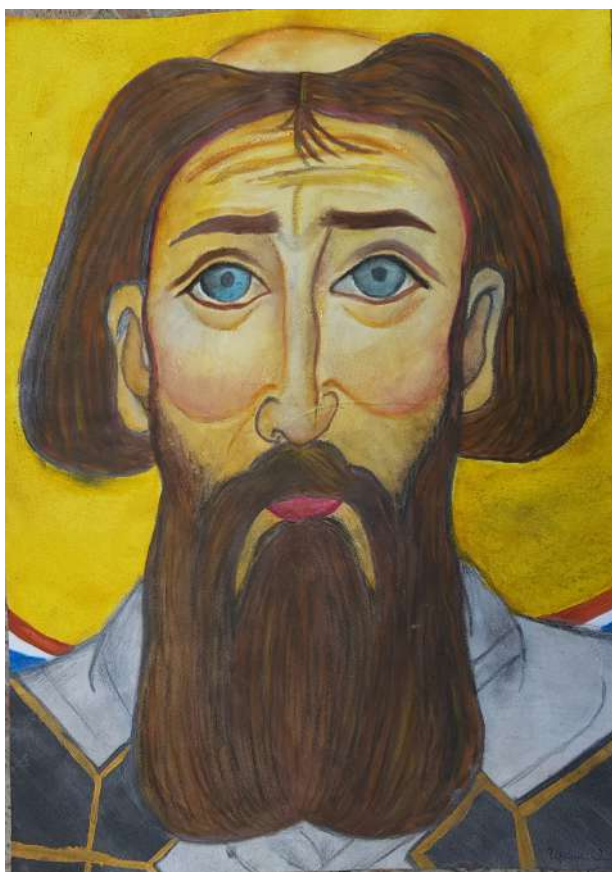
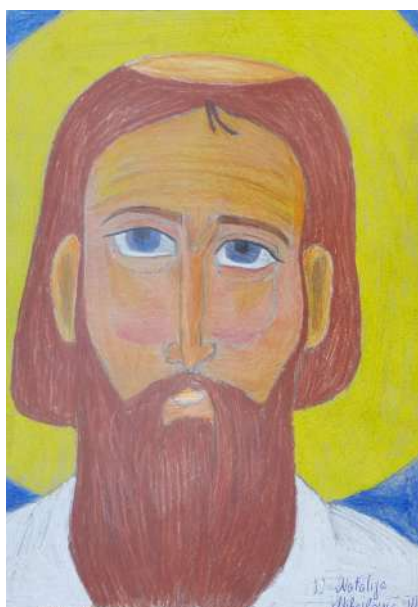
Страхиња Мићовић 6-3

Теодора Матић 5-2

Свети Сава

Школска приредба Свети Сава

Ове године у посебним условима (због епидемиолошких мера) школска слава Свети Сава прослављена је са мањим бројем ученика, али са врло лепим програмом и од

Богдан Милинковић 1-3

Лара Марчетић

Нина Мијатовић 6-1

Леда Старчевић 8-3

Каратиста у души

- У ком клубу тренираш?

@ У „Жандармерији“.

- Када си почео да се бавиш овим спортом, са колико година?

@ Почео сам да се бавим овим спортом са пет година.

- Дакле, учесници који желе да крену да тренирају овај спорт могу да крену и ранијих година?

@ Да могу и раније, а и касније.

- Зашто је међу свим борилачким спортовима карате за тебе посебан и зашто ти је баш овај спорт привукао пажњу?

@ Зато што у каратеу не постоје само борбе него и кате, тако се зову, где ти изводиш покрете који могу да се користе у правој борби.

- Да ли имаш жељу, да када порастеш, учествујеш на Олимпијским играма представљајући своју државу?

@ Да, то би ми било велико задовољство,

- Да ли си имао повреде? Да ли је овај спорт опасан и колико?

@ Нисам ја имао повреда, али се може рећи да је карате опасан спорт.

- До ког појаса си ти стигао?

@ Стигао сам до плавог појаса.

- Које си медаље освојио?

@ Најважније медаље:

Бронзана медаља са репрезентацијом Србије, балканско првенство; 2 пута 3 златне медаље, Трофеј Србије, београдски победник; Сребрна медаља, школско првенство Србије; Златна медаља, куп Београда; Сребрна медаља, куп Србије; Златна и сребрна медаља, првенство Србије и многе друге са државних и међународних турнира.

Укупно 31 медаља, 17 златних, 5 сребрних, 9 бронзаних. Такмичим се од 2017.

- И за крај, да ли би могао да издвојиш најзначајнију медаљу, медаљу за коју си се највише потрудио или коју највише волиш?

@ Да. Имам их две, прва је кад сам са репрезентацијом ишао у Хрватску на Балканско првенство, ту сам освојио треће место, а друга најзначајнија медаља је првенство у држави.

